

श्री ब्रह्मचैतन्य महाराज
गोंदवलेकर

प्रवचने

श्रीक्षेत्र गोंदवले

गोंदवले बुद्रुक अथवा “थोरले गोंदवले” हे गाव सातारा-पंढरपूर रस्त्यावर सातान्यापासून ६४ किलोमीटर अंतरावर आहे. पुण्याहून सासवड-फलटणमार्गे गोंदवल्यास थेट जाणाऱ्या स्टेट ट्रान्स्पोर्ट बसेस आहेत. तसेच मुंबई, वसई, ठाणे, कराड, विटे, सांगली, सोलापूर, पंढरपूर, बारशी, अक्कलकोट वगैरे ठिकाणांहून येणाऱ्या बससेवा आहेत. याखेरीज दहीवडीस बदली केल्यास दहीवडीस अन्य अनेक ठिकाणांहून बसगाड्या उपलब्ध आहेत. दहीवडी-गोंदवले बुद्रुक अंतर ५ किलोमीटर असून बससेवा तसेच रिक्षासेवाही विपुल प्रमाणात आहे. आगगाडीने येणे असेल तर कोरेगाव स्टेशन सोयीचे. तेथून तेथील एस्.टी.स्टँड २ किलोमीटर आहे, तेथून दहीवडी/गोंदवले येथे जाण्यास बसची सोय आहे.

श्रीसमाधीमंदिर गोंदवले बस स्टँडपासून २०० मीटर अंतरावर आहे. समाधी तळघरात असून तिच्या वरच्या मजल्यावर श्रीगोपालकृष्णाची मूर्ती आहे. याच परिसरात श्रीआईसाहेबांचे मंदिर, नाममंदिर, गोशाळा, उतरण्यासाठी खोल्या, स्वयंपाकघर वगैरे वास्तूही आहेत.

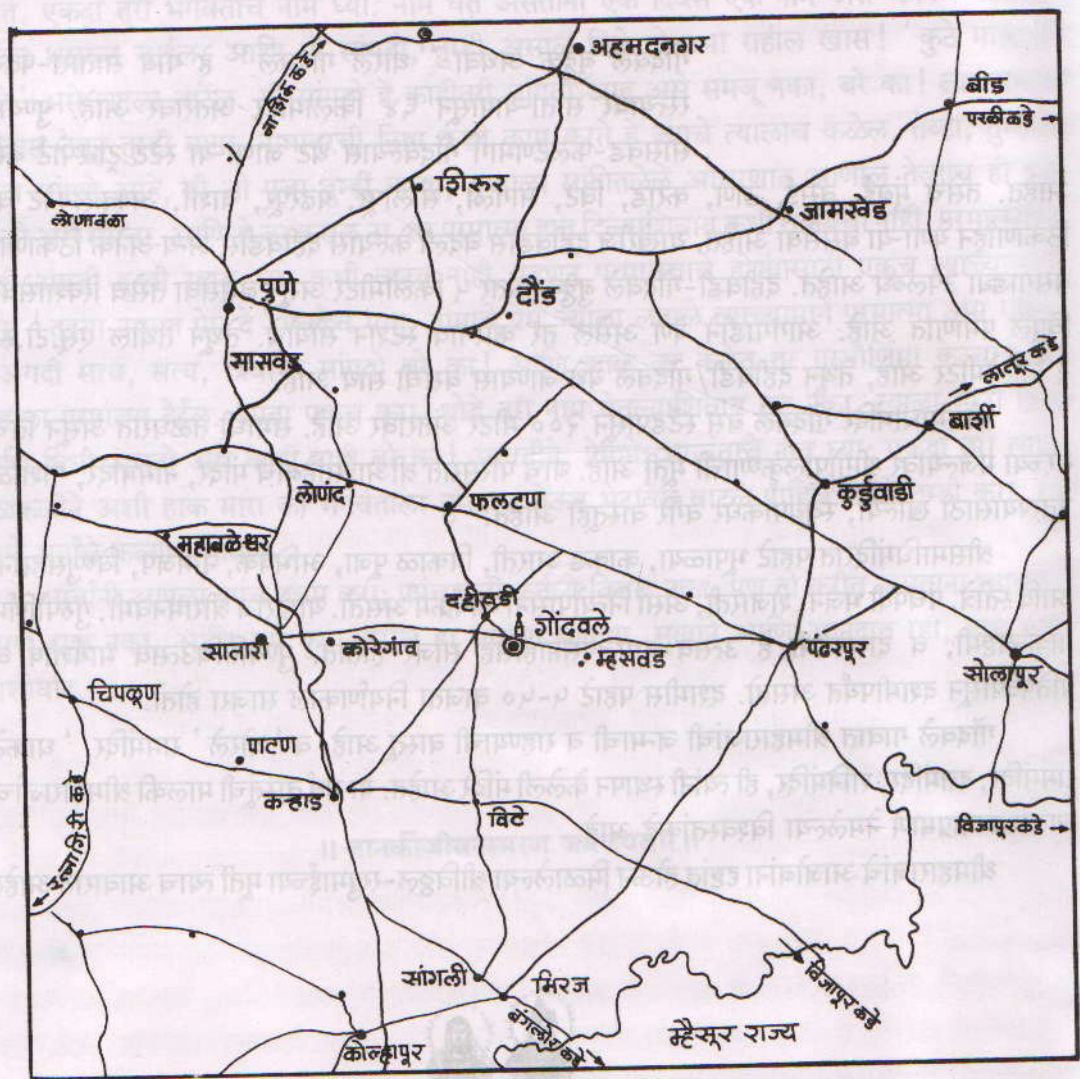
श्रीसमाधिमंदिरात पहाटे भूपाळ्या, काकड आरती, त्रिकाळ पूजा, अभिषेक, नामजप, विष्णुसहस्रनाम आदि स्तोत्रे, पंचपदी भजन, शेजारती, असा नित्योपासना कार्यक्रम असतो. याखेरीज श्रीरामनवमी, गुरुपौर्णिमा, गोकुळाष्टमी, व दासनवमी हे उत्सव नामजपसप्ताहासह साजरे होतात. पुण्यतिथिउत्सव मार्गशीर्ष वद्य प्रतिपदेपासून दशमीपर्यंत असतो. दशमीस पहाटे ५-५० वाजता निर्याणकाल साजरा होतो.

गोंदवले गावात श्रीमहाराजांची जन्माची व राहण्याची वास्तू आहे, व ‘थोरले’ राममंदिर, ‘धाकटे’ राममंदिर, दत्तमंदिर, शनिमंदिर, ही त्यांनी स्थापन केलेली मंदिरे आहेत. या सर्व वास्तूंची मालकी श्रीमहाराजांच्या व्यवस्थापनाप्रमाणे नेमलेल्या विश्वस्तांकडे आहे.

श्रीमहाराजांचे आजोबांना दृष्टांत होऊन मिळालेल्या श्रीविठ्ठल-रखुमाईच्या मूर्ती त्याच आवारात आहेत.

इल्लुशॉम हर्षिणी

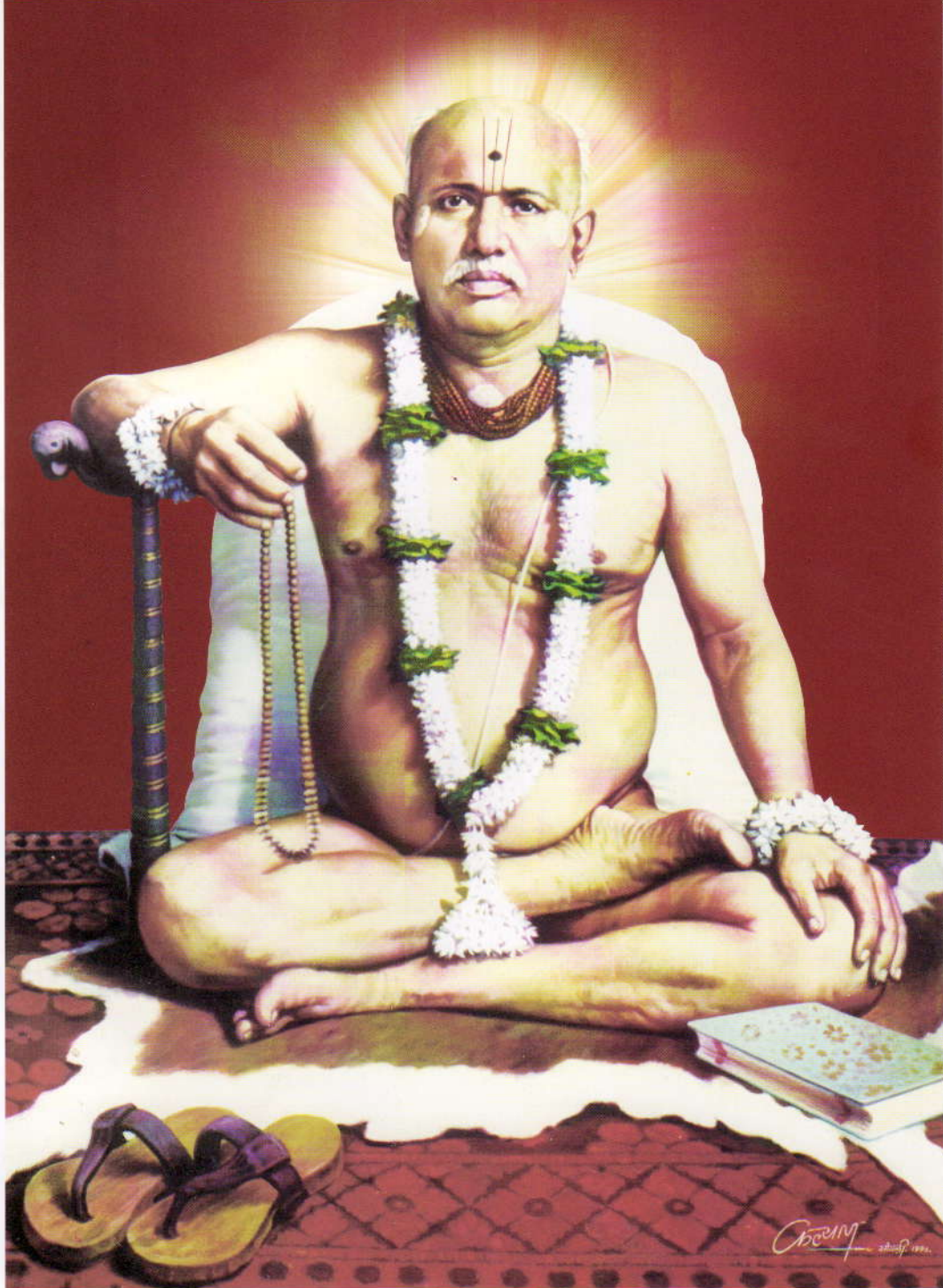

श्री थोरले राम - श्रीक्षेत्र गोंदवले

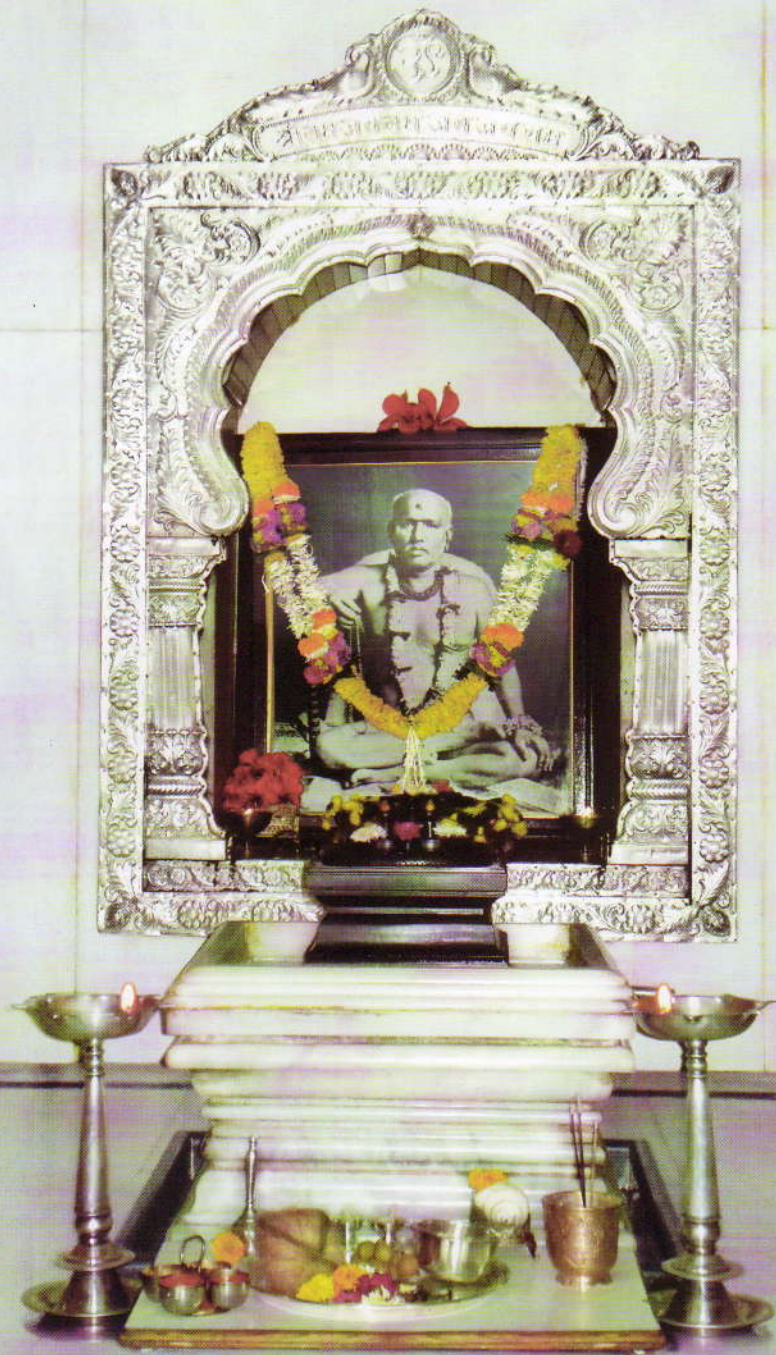

श्री ब्रह्मचैतन्य महाराज गोंदवलेकर

श्रीची समाधी - श्रीक्षेत्र गोंदवले

श्री ब्रह्मचैतन्य महाराज गोंदवलेकर यांची प्रवचने

“नवीन नवीन शोध लागत आहेत आणि त्यामुळे नवीन सोयी होत आहेत. पण त्यामुळे मनुष्य खरोखर सुखी झाला आहे काय ? साहेबाच्या नव्या शोधाने मनुष्याच्या देहाला सुख मिळेल, पण खरें सुख मनाच्या अवस्थेवरच अवलंबून असल्याने असे शोध कितीही लागले तरी मनुष्य खरा सुखी होणार नाही. देहाला सर्वस्व मानून व त्याला सुखांत ठेवण्याच्या नादी लागून आत्म्याची कुचंबणा करणे हे आत्मघाताचे लक्षण आहे. प्रत्येकाने-निदान ज्याला प्रपंचांत पुरेसे मिळत आहे त्याने-आहे त्या परिस्थितीत समाधान मानून आपले लक्ष भगवंताकडे वळविले आणि आपला काल त्याच्या नामांत घालविला तर जगांतील द्वेष, मत्सर, लोभ, क्षोभ, पुष्कळ कमी होतील व सामान्य मनुष्य सुखी राहील. मनुष्य भेटला की तो सुखी किती आहे हे मी पाहतो, इतर त्याच्या गोष्टी मी पाहत नाही. पण तुम्ही श्रीमंती, विद्या, मान यांवरून तो सुखी ठरविता ! भगवंतावांचून मनुष्य कसा सुखी होईल ? प्रपंची माणसाच्या दुःखाची मला पूर्ण जाणीव आहे. ही जाणीव ठेवून मी तुम्हांला खात्रीने सांगतो की, प्रपंचातील कर्तव्यकर्मे करीत असतां भगवंताच्या नामांत राहा, राम तुमच्यावर कृपा केल्याशिवाय राहणार नाही.”

- जीवनांत खरें समाधान कसें लाभेल ?
- रोजच्या व्यवहारांत प्रपंचाच्या घडामोडींत भगवंताचे अनुसंधान कसें ठेवावे ?
- मनुष्यजन्माचे निश्चित ध्येय काय आहे व ते साध्य करून घेण्यास कोणते साधन करावे ?
- स्वतःच स्वतःचा उद्धार कसा करून घ्यावा ?
- भगवंताचे नाम घ्यावे म्हणजे काय करावे ?

या सर्व प्रश्नांचे अत्यंत घरगुती, व्यवहारी, सहजसुंदर व भगवंताच्या प्रेमाने ओथंबून भरलेल्या भाषाशैलीत केलेले विवेचन, म्हणजे भगवंतावर अकृत्रिम व निष्काम प्रेम करून तदाकार होऊन राहिलेल्या श्रीसच्चिदानंदस्वरूप महात्म्याचे अमृतमय बोलच !

